

Petrus Michaelis
Arctophilaciuksen
sinetti vuodelta 1634

Myyrmäessä joulukuussa 2007

Läheiset ja kaukaiset sukulaiset

Agricolan juhlavuoden merkeissä aloitan kirjeen kertomalla kielijutun. Sukutapaamisessa Ilkka Kiannon syksyllä koulunsa aloittanut nuorimmainen väläytti kouluaineista puhuttaessa: "Mihin me tarvitaan äidinkieltä kun me puhutaan suomea". Mainiosti ajateltu!

Uuosikatsaus

Sukuneuvosto on vuoden mittaan kokoontunut kahdesti ja hyvin keskeisenä aiheena on ollut kotisivun saaminen internetiin. Tätä kirjoitettaessa se on siellä vielä melko raakilemaisena. Osoitehan on www.calamnius.fi. Sukuneuvos Leo Siipola Pirkkalasta on sivujen ylläpitäjä ja on lupautunut joululomallaan täydentämään niitä. Nettisivujen toiseksi puuhamiehiksi on kaikkien iloksi ilmoittautunut myös Lars Holm. Toivomus on, että joulukuun aikana heille toimitetaan esim. ideoita, kuvia ja historiaa mahdollisimman monen sukulaisen toimesta. Sukuneuvosto huolehtii ns. virallisen tiedon täydentämisestä. Leon ja Larsin yhteystiedot : Leo Siipola, Täpläkehräjä 1 C 5, 33960 Pirkkala puh. 040 574 6321 ja email: lsiipola@gmail.com tai Lasse Holm, Huovilanmutka 7, 07220 Karsby, puh. 0440 294499, email: lasse@the-holms.org

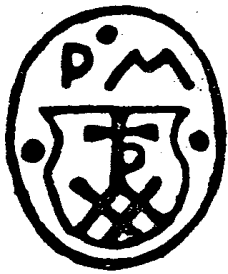
Saatuamme suomenkielisen osan peruskuntoon satsaamme ruotsin- ja englanninkieliseen osioon.

Turjanlinnassa heinäkuussa savusaunasta nautti viitisentoista henkilöä, tällä kertaa kaikki kiantolaisia. Lokakuussa sukuneuvosto kokoontui Tampereella ja samaan yhteyteen oli sovittu vapaamuotoinen tapaaminen ravintola Saludin kabinetissa. Siihen osallistui parisenkymmentä suvun jäsentä.

Jäsenasioita

Rovasti Jorma Kalajoki puhuu tiistaisin Radio Dei'ssä (89,0) alkaen klo 20.25 otsikolla Leipää ja kalaa. Hiljennytäänpä joukolla kuuntelemaan häntä.

Poisnukkuneita: Marjatta (Otson vaimo) Kianto 12.8.2007 Helsingissä.

Petrus Michaelis
Arctophilaciuksen
sinetti vuodelta 1634

Merkkipäiviä (70:stä ylöspäin) vuonna 2008:

Calamnius, Bertil	29.09.	80 v.
Helasterä, Heikki	17.08.	70 v.
Ojala, Juhani	04.11.	70 v.
Räntilä, Ossian	16.02.	85 v.
Saming, Gun	06.06.	80 v.
Slotte, Svärre	24.01.	70 v.
Vääräniemi, Sinikka	03.10.	70 v.

Olisiko teillä, arvoisat sukuseuran jäsenet, ehdotuksia yhteisiksi tapaamisiksi? Muutaman vuoden kuluttua on taas "ison" sukukokouksen aika. Missä tavattaisiin?

Palanen historiaa...

"Pikku pappi"

Sukuneuvos Raija-Liisa Kianto on antanut aiheen seuraavaan muistelukseseen. Keuruun museosta löytyy teksti:

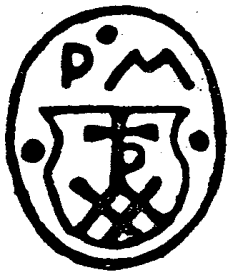
"Täällä noin 1000 hopearuplan tuloilla ja pappilassa, joka sijaitsi erinomaisen kauniilla paikalla erään Keuruselän lahdelman rannalla, ja joka sekä rakennusten että viljelysten puolesta oli kunnossa, sekä yleisesti hyvän ja valistuneen väestön ylinpänä kirkollisena hallintomiehenä, joka kohteli minua rakkaudella, luulin minä nyt saavuttaneeni toiveitteni korkeimman päämäärän."

Kyseisen tekstin laatija on rovasti Karl Gabriel Calamnius (1790-1866), joka oli Ilmari Kiannon isoisä ja työskenteli Keuruulla 1839-1849.

Hänestä on kerrottu seuraavaa: *"Rovasti Calamnius ei ollut keuruulaisten muistojen mukaan erityinen saarnamies, mutta hyväntahtoinen. Hän sai virkaveljiltään pienen kokonsa vuoksi lempinimen "kristikunnan pienin pappi".*

Keuruulaiset kutsuivat häntä *"pikku papiksi"*. Kerrotaan, että hän piti saarnastuolissa jalkojensa alla pölkkyä, jotta olisi näkynyt seurakuntalaisille.

Kerran eräs pappilan palvelusväkeen kuulunut komensi "pois poika keittiöstä", kun ei tuntenut pientä kirkkoherraa takaapäin. Keuruulaiset sanoivat leikkiä laskien: *"Se on hyvä pappi, kun se on niin pienikin, että sitä voi kontissa kantaa virkamatkoilla."*

Petrus Michaelis
Arctophilaciuksen
sinetti vuodelta 1634

“Viimeisen karoliinin” perintö

Tukholmassa asuva sukuneuvoston jäsen Carl Kalling vihjaisi syksyllä, että Ruotsissa ilmestyvässä Gods och Gårdar - lehdessä n:o 10 on esitelty Kalling-suvulle kuuluva Myrön kartano. Sitä isännöi tällä hetkellä kreivi Ulf Kalling Pia-vaimoineen. Talon rakennutti 1770-luvulla Pehr Kalling. Kyseinen Pehr, kalajokinen Petter (1700-1794), oli sotinut Kaarle XII joukoissa. Korkeaan ikään ehtineenä häntä kutsuttiin “viimeiseksi karoliiniksi”.

Myrön kartano sijaitsee Närkeissä ja on ollut suvun hallussa koko ajan. Nykyiset omistajat kasvattavat siellä ylämaan karjaa. Heillä on oma teurastamo ja myymälä. Lisäksi kartano tarjoaa majoitustiloja.

Suomessa Kalling-suku jatkuu Petterin veljen, Siipolan isännän jälkeläisissä Siipoloissa ja Rajaniemissä. Sukuseuran ruotsalaisia jäseniä edustavan Carl Kallingin terveisissä kirjeen loppupuolella kerrotaan suvusta lisää.

Lahjavihjeitä

Kianto-seuralla on jälleen tarjota persoonallisia lahjaehdotuksia: Kianto-kalenteri, Turjanlinna-tulitikkuja ja kirjoja. Uusimpana on tarjolla teos *Vanha pappila*. Välikätenä toimii Raija-Liisa Kianto, jonka tavoittaa puh. 040 732 0637. Sähköpostiosoite on: kansi.kianto@kolumbus.fi

Puheenjohtajan osuus tästä kirjeestä päättyy tähän. Muita terveisiä tulee Carl Kallingilta Tukholmasta ja sukuneuvos Juhani Rajaniemeltä Helsingistä. Sihteerikin taitaa panna oman puumerkinsä ennen kuin kirje tavoittaa vastaanottajansa.

Tunnelmallista joulua teille kaikille ja onnekasta alkua vuodelle 2008!

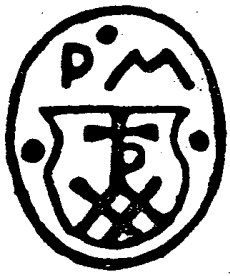
Sinikka Pyötsiä

puheenjohtaja

Puh. 09 587 4570

spyotsia@welho.com

Oi, armaat sukulaiset, rauhallista joulua ja onnellista Uutta Vuotta teille kaikille, toivottaa myös sihteerinne Meri. Olen melko mukava ihminen, vaikka tehtäväni onkin lähettää karhulaskut tämän vuoden maksamattomista jäsenmaksuista. Olen itsekin niin hajamielinen, että lähetän karhun myös itselleni, joten älä huoli, jos unohdit. Eli, **jos kirjeen mukana on karhu – ehdit vielä maksamaan tämän vuoden puolella jäsenmaksun 2007.** Sukuneuvosto on päättänyt, että yli 80-vuotiaiden ei enää tarvitse jäsenmaksua maksaa. Yrittäkääpä siis kukin tahoillanne saada nuorempia jäsenmaksun maksajia seuramme riveihin.

Petrus Michaelis
Arctophilaciuksen
sinetti vuodelta 1634

Juhanin tervehdys: **NIIN KUNINKAALLISIA**

Tervehdys, kaikki Calamniukset ja Kallingit! Ainakin 500 -vuotinen historiamme voidaan jakaa näinkin. Me olemme olleet Ruotsin kuninkaan alamaisia ainakin 300 vuotta (kuinka paljon, sitä ei edes tiedetä!), Venäjän keisarin musikoita noin 100 vuotta ja sitten nämä viimeiset 90 vuotta Suomen presidenttien demokraattisia valitsijoita, paitsi että joku joskus valitsi meidät. Kuinka kuuliaisia lienemme olleet. Olisi hauska tietää, miten suhtauduimme Venäjän sortokauden laillisuustaisteluun. Kuuluttivatko calamniuspapit julki syksyllä 1901 keisarin laittoman asevelvollisuusjulistuksen? Oliko meitä jääkäriликkeessä, taistelimmeko kansalaissodassa rintaman eri puolilla? Millainen olisi calamniusten ja kallinkien PRO PATRIA -taulu? Ketkä naisistamme olivat rintamalottina (tervehdys Marja Lehdolle, armas lotta!)? Kun minun poikani olivat pieniä, he sanoivat, että itsenäisyys on sitä, että meitä ei määrää ruotsalaiset, venäläiset eikä talkkarit. Niinpä, hankalimmat alistajat ovatkin aina lähimpänä! Joka tapauksessa: Eläköön 90 -vuotias itsenäinen Suomi ja menestystä Ruotsille ja Venäjällekin – näin adventin kunniaksi.

Kirkollisesti adventti on kuninkaallista aikaa, aihe on "Kuninkaasi tulee". Tuo alkuteksti ei silti ole pelkkä papin aasinsilta varsinaiseen tekstiin. Asia nyt on vain niin, että meidänkin sukumme papit ovat vuosisatoja saarnanneet, että julkiselle esivallalle tulee olla kuuliaisia, koska se on Jumalan asettama. Mutta tiukan paikan tullen on sanottu myös, että enemmän on toteltava Jumalaa kuin keisaria. Se onkin tärkeää. Jos inhimillisten valtojen yläpuolella ei ole mitään, niin sitten siellä on vain ihmisiä. Ja minusta on melko paljon mukavampi olla Jumalan armoilla kuin ihmisten. Meillä on muuten jonkinlainen luontainen pyrkimys toisten yläpuolelle. Olette varmaan huomanneet, sinne on tungosta. Tyhjällä tilalla on taipumus täytyä. Pahimmillaan siitä seuraa kiusaamista, oikeassaolemista, vaientamista, alistamista, parhaimmillaan jotakin muuta. Jos sinulle joskus on sanottu – niin kuin minulle (saattoi olla tämä armas vaimo, Heidi) – että mikä jumala sinä luulet olevasi, niin mietipä sitä. Aina ei ole tyhjää vain pään päällä vaan pään sisälläkin. – Siksikin: kuninkaallista adventtia!

Juhani Rajaniemi, kallinki